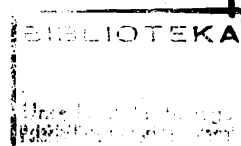

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20154.

Kl. 80 b, 23/04.

Bruno Eugen Grossmann
(Lausa, Dresden, Niemcy).

Sposób wytwarzania masy o powierzchni podobnej do powierzchni polewy.

Zgłoszono 23 lipca 1932 r.

Udzielono 29 maja 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wyrobu sztucznej masy kamienniej o powłoce podobnej do polewy. Masa może być zarówno odlewana jak i nakładana albo natryskiwana. Masa ta może być stosowana z powodzeniem do wykładania ścian w kłatkach schodowych, łazienkach, kuchniach, ustępach, piwnicach, fabrykach chemicznych; lecznicach, mleczarniach, jako namiastka płyt posadzkowych i t. d.

Według wynalazku wykonywa się najpierw podłoże, które zaopatruje się następnie w powłokę podobną do polewy. Podłoże składa się z dwóch części objętościowych składników w stanie suchym i jednej części objętościowej płynnego spoiwa. Masa powłoki składa się z około ośmiu części objętościowych żywicy sztucznej, np. bakelitu, 1 części tytanu, 1 części magnezytu i odpowiedniego rozpuszczalnika.

Sztuczna masa kamienna wykonana według wynalazku łącznie z powłoką stanowi materiał odporny na działanie czynników atmosferycznych, jest niepalna i odporna na kwasy, a zwłaszcza na działanie spirytusu i benzyny.

Stosownie do wynalazku polewa taka może być nałożona również na innych podłożach, jak np. na drzewie, na murze, ścianach i t. d.

Najpierw należy wytworzyć materiał na podłoże, złożony z dwóch części objętościowych materiałów suchych i z jednej części objętościowej spoiwa, przyczem obydwa składniki miesza się. Obydwie części objętościowe materiałów suchych składają się z $\frac{2}{3}$ części objętościowych kaolinu i $\frac{1}{3}$ części objętościowej tytanu. Materiały te miesza się z wodnym szkłem potasowem, aż do otrzymania twardego ciasta. Następnie

masę w blokach, pasmach lub małych kupkach suszy się w piecu w temperaturze 30°. Po całkowitem skrzepnięciu masy kruszy się ją w młynie lub w moździerzu i przesiewa. Dwie części objętościowe tak przygotowanego materiału miesza się bardzo starannie w sitowniku z jedną częścią bardzo drobno przesianego magnezytu. Zamiast kaolinu można stosować również inne glinki.

Inne spoiwo płynne wyrabia się np. w sposób następujący.

10%-owy kwas solny podgrzewa się w kąpeli wodnej do 20°. Do podgrzanego kwasu solnego dodaje się, ciągle mieszając, 3 cm³ kwasu karbolowego. Po ostudzeniu mieszaniny tych kwasów do 10°C dodaje się do niej 50 g tytanu albo czystego szpatu lub też bardzo drobno zmielonej mączki kwarcowej. Po upływie jednego dnia roztwór podgrzewa się do 20 — 25° i, ciągle mieszając, dodaje się 3 cm³ łatwo zmydlających się tłuszczów zwierzęcych, roślinnych lub mineralnych.

Po ostudzeniu masy zbiera się nadmiar niezmydlonego oleju lub tłuszczu. Można również brać inne kombinacje kwasów i roztworów zmydlających się, które posiadałyby te same właściwości co materiały wymienione wyżej.

Podczas wyrobu tej masy zwilża się suchą mieszaninę wymienionym roztworem, aż do otrzymania gęstości, odpowiedniej do szpachlowania. Gęstość, jak wzmiankowano, jest wtedy dobra, gdy dwie części objętościowe materiałów suchych zmiesza się z jedną częścią objętościową płynnego spoiwa. Chcąc otrzymać taką gęstość masy, aby można było nią malować, należy rozcieńczyć płynny rozpuszczalnik $\frac{1}{3}$ częścią objętościową wody.

Jako rozpuszczalnik składników war-

stwy polewowej stosuje się np. spirytus, eter, aceton i t. d. Oprócz niewrażliwości na kwasy i odporności na zimno oraz inne wpływy atmosferyczne materiały według wynalazku posiadają tę zaletę, iż dają się łatwo zmywać, a tem samem w prosty sposób utrzymywać we wzorowej czystości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania masy o powierzchni podobnej do powierzchni polewy, znamieny tem, że podłoże, składające się z kaolinu, tytanu, szkła wodnego, magnezytu i płynnego spoiwa, zaopatruje się w warstwę powłokową, składającą się z około ośmiu części objętościowych żywicy sztucznej, 1 części objętościowej tytanu, 1 części objętościowej magnezytu i odpowiedniego rozpuszczalnika.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że dwie części objętościowe kaolinu miesza się z jedną częścią objętościową tytanu i odpowiednią ilością szkła wodnego, poczem mieszaninę tę poddaje suszeniu i rozdrabnianiu, a wkońcu miesza z magnezytem.

3. Sposób według zastrz. 2, znamieny tem, że ilości objętościowe rozdrobionego materiału mają się do ilości objętościowych magnezytu jak 2 : 1.

4. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że płynne spoiwo składa się z kwasu solnego, kwasu karbolowego, tytanu i ewentualnie szpatu, do których dodaje się łatwo zmydlających się tłuszczy zwierzęcych, roślinnych lub mineralnych.

Bruno Eugen Grossmann.

Zastępca: l. Myszczyński,
rzecznik patentowy.